

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 30. lipnja 2020.
(OR. en)

9208/20

Međuinstitucijski predmet:
2020/0134(NLE)

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

NAPOMENA

Od:	Predsjedništvo
Za:	Delegacije
Predmet:	Preporuka Vijeća o privremenom ograničenju neobveznih putovanja u EU i mogućem ukidanju takvog ograničenja

2020/0134 (NLE)

PREPORUKA VIJEĆA

**o privremenom ograničenju neobveznih putovanja u EU
i mogućem ukidanju takvog ograničenja**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavak 2. točke (b) i (e) te članak 292. prvu i drugu rečenicu,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Komisija je 16. ožujka 2020. donijela Komunikaciju¹ kojom se preporučuje privremeno ograničenje neobveznih putovanja iz trećih zemalja u područje EU+² u trajanju od mjesec dana. Šefovi država ili vlada EU-a 17. ožujka 2020. postigli su dogovor o uvođenju privremenog ograničenja neobveznih putovanja. Uvele su ga i četiri države pridružene schengenskom području.
- (2) Šefovi država ili vlada Europske unije 26. ožujka 2020. postigli su dogovor o primjeni koordiniranog privremenog ograničenja neobveznih putovanja u EU zbog pandemije bolesti COVID-19.

¹ COM(2020) 115, 16. ožujka 2020.

² „Područje EU+” obuhvaća sve države članice schengenskog područja (uključujući Bugarsku, Hrvatsku, Cipar i Rumunjsku), kao i četiri države pridružene schengenskom području. Uključuje i Irsku i Ujedinjenu Kraljevinu ako se odluče uskladiti.

- (3) Komisija je 8. travnja 2020.³ i 8. svibnja 2020.⁴ donijela dvije daljnje komunikacije u kojima je preporučila produljenje ograničenjâ neobveznih putovanja za jedan mjesec. Sve države članice schengenskog područja i četiri države pridružene schengenskom području (dalje u tekstu „države članice”) odlučile su provesti ta produljenja, u posljednjem navratu do 15. lipnja 2020.
- (4) Predsjednica Europske komisije i predsjednik Europskog vijeća 15. travnja 2020. predstavili su „Zajednički europski plan za ukidanje mjera ograničavanja širenja bolesti COVID-19”⁵. U navedenom se planu utvrđuje pristup u dvije faze, pri čemu bi nadzor unutarnjih granica trebalo ukinuti na koordiniran način. Nakon toga postupno bi se ublažila privremena ograničenja na vanjskim granicama te bi osobama koje nemaju boravište u EU-u opet bila dopuštena neobvezna putovanja u EU. Ograničenje putovanja na vanjskim granicama trebalo bi se ukinuti nakon što države članice ukinu nadzor unutarnjih granica ili istodobno s ukidanjem tog nadzora.
- (5) U savjetovanjima s državama članicama potvrđeno je da postoji potreba za daljnjim kratkim produljenjem postojećih ograničenja na vanjskim granicama i važnost koordiniranog pristupa njihovu postupnom ukidanju.
- (6) Komisija je 11. lipnja 2020. donijela Komunikaciju⁶ u kojoj se preporučuje da se ograničenje neobveznih putovanja u EU produlji do 30. lipnja 2020. i u kojoj se utvrđuje pristup za postupno ukidanje ograničenja neobveznih putovanja u EU od 1. srpnja 2020. Sve države članice primijenile su dodatno produljenje do 30. lipnja.
- (7) Države članice od tada su održale rasprave o kriterijima i metodologiji koje treba primijeniti.
- (8) Ovom se Preporukom ne dovodi u pitanje odgovornost država članica da nastave primjenjivati članak 6. Zakonika o schengenskim granicama⁷, kojim se utvrđuju uvjeti ulaska državljana trećih zemalja. Osobito, države članice i dalje su odgovorne za to da se za svaki pojedinačni slučaj procijeni treba li se državljanin treće zemlje smatrati prijetnjom za javno zdravlje. Države članice u tom bi kontekstu trebale osigurati blisku suradnju između tijela graničnog nadzora i pružateljâ prijevoznih usluga.

³ COM(2020) 148, 8. travnja 2020.

⁴ COM(2020) 222, 8. svibnja 2020.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

⁶ COM(2020) 399, 11. lipnja 2020.

⁷ Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama), SL L 77, 23.3.2016., str. 1.

- (9) Nadzor državne granice nije samo u interesu one države članice na čijim se vanjskim granicama provodi, već je u interesu svih država članica koje su ukinule nadzor unutarnjih granica. Stoga bi države članice trebale osigurati koordinaciju mjera poduzetih na vanjskim granicama kako bi se osiguralo dobro funkcioniranje schengenskog područja. U tu bi svrhu države članice trebale početi koordinirano ukidati privremeno ograničenje neobveznih putovanja u EU. Kao prvi korak to bi se trebalo primijeniti u odnosu na osobe s boravištem u trećim zemljama navedenima na popisu u Prilogu I. ovoj Preporuci. Taj bi popis trebalo redovito ažurirati.
- (10) Pri donošenju odluka o mogućem ukidanju ograničenja neobveznih putovanja u EU u obzir bi trebalo uzeti epidemiološku situaciju u EU-u, tj. prosječan broj slučajeva bolesti COVID-19 u posljednjih 14 dana na 100 000 stanovnika.
- (11) Zahvaljujući Međunarodnim zdravstvenim propisima (2005.) („IHR”), koji su doneseni 23. svibnja 2005. na 58. zasjedanju Svjetske zdravstvene skupštine, među državama strankama Svjetske zdravstvene organizacije, što obuhvaća sve države članice Unije, pojačana je koordinacija u području pripravnosti i odgovora na izvanredna stanja u području javnog zdravlja. U IHR-ovu okviru za praćenje utvrđeni su ključni kapaciteti javnog zdravstva koje države članice Svjetske zdravstvene organizacije trebaju održavati. Podaci koje zemlje periodično dostavljaju na temelju tog okvira mogu se objediniti u ukupnu ocjenu koja može poslužiti kao pokazatelj ukupnog kapaciteta za odgovor.
- (12) Učinkovitost odluka o ukidanju ograničenja neobveznih putovanja u EU ovisi o tome hoće li ih države članice provoditi koordinirano na svim vanjskim granicama. Država članica ne bi trebala jednostrano odlučiti ukinuti ograničenje neobveznih putovanja u EU za određenu treću zemlju prije nego što ostale države članice koordinirano odluče ukinuti ograničenja putovanja za tu zemlju. Međutim, države članice mogu, potpuno transparentno, isključivo postupno ukinuti ograničenja putovanja prema zemljama navedenima na popisu u Prilogu I.
- (13) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Preporuke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Preporuka predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine, Danska, u skladu s člankom 4. navedenog protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Preporuci odlučuje hoće li je provesti.

- (14) Ova Preporuka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ⁸; Irska stoga ne sudjeluje u njezinu donošenju te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (15) U pogledu Islanda i Norveške ova Preporuka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke A Odluke Vijeća 1999/437/EZ⁹.
- (16) U pogledu Švicarske ova Preporuka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ¹⁰ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ¹¹.
- (17) U pogledu Lihtenštajna ova Preporuka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke A Odluke 1999/437/EZ¹² u vezi s člankom 3. Odluke 2011/350/EU¹³.

⁸ Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002., str. 20.).

⁹ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

¹⁰ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

¹¹ Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

¹² SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

¹³ Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

- (18) Pravnim statusom ove Preporuke, kako je naveden u uvodnim izjavama od 13. do 17., ne dovodi se u pitanje potreba za time da sve države članice, u interesu pravilnog funkcioniranja schengenskog područja, koordinirano donesu odluku o ukidanju ograničenja neobveznih putovanja u EU,

DONIJELO JE OVU PREPORUKU:

1. Države članice trebale bi od 1. srpnja 2020. koordinirano i postupno ukidati privremeno ograničenje neobveznih putovanja u EU u odnosu na osobe s boravištem u trećim zemljama navedenima u Prilogu I.

Pri određivanju trećih zemalja za koje bi trebalo ukinuti trenutačno ograničenje neobveznih putovanja u EU trebalo bi primjenjivati metodologiju i kriterije utvrđene u Komunikaciji Komisije od 11. lipnja 2020.¹⁴ o trećoj procjeni primjene privremenog ograničenja neobveznih putovanja u EU. Kriteriji se odnose na epidemiološku situaciju i mjere protiv širenja zaraze, uključujući ograničavanje socijalnih kontakata, kao i gospodarske i socijalne aspekte, te se primjenjuju kumulativno.

2. Kad je riječ o epidemiološkoj situaciji, treće zemlje navedene u Prilogu I. trebale bi osobito ispunjavati sljedeće kriterije:

- imati broj novih slučajeva bolesti COVID-19 u posljednjih 14 dana na 100 000 stanovnika koji je približan ili manji od prosjeka EU-a, kako iznosi 15. lipnja 2020.,
- kretanje broja novih slučajeva u istom razdoblju stabilno je ili se smanjuje u usporedbi s prethodnih 14 dana i
- ukupan odgovor na bolest COVID-19, uzimajući u obzir dostupne informacije o aspektima kao što su testiranje, nadzor, praćenje kontakata, ograničavanje širenja, liječenje i izvješćivanje kao i pouzdanost dostupnih informacija i izvora podataka te, prema potrebi, ukupnu prosječnu ocjenu svih dimenzija Međunarodnih zdravstvenih propisa (IHR). U obzir bi trebalo uzeti i informacije koje su delegacije EU-a dostavile na temelju kontrolnog popisa priloženog Komunikaciji od 11. lipnja 2020.

3. Pri odlučivanju o tome primjenjuje li se privremeno ograničenje neobveznih putovanja u EU na nekog državljanina treće zemlje, odlučujući čimbenik trebalo bi biti boravište u trećoj zemlji za koju su ukinuta ograničenja neobveznih putovanja (a ne državljanstvo).

¹⁴ COM(2020) 399, 11. lipnja 2020.

4. Vijeće bi svaka dva tjedna trebalo preispitati i, prema potrebi, ažurirati popis trećih zemalja iz Priloga I. nakon bliskog savjetovanja s Komisijom i relevantnim agencijama i službama EU-a i slijedom ukupne procjene na temelju metodologije, kriterija i informacija iz stavka 2.

Ograničenja putovanja za određenu treću zemlju koja je već navedena u Prilogu I. mogu se u potpunosti ili djelomično ukinuti ili ponovno uvesti, u skladu s promjenama nekih navedenih uvjeta te, slijedom toga, promjenama procjene epidemiološke situacije. U slučaju brzog pogoršanja situacije u trećoj zemlji trebalo bi primijeniti brzo donošenje odluka.

5. Ako se na određenu treću zemlju i dalje primjenjuju privremena ograničenja putovanja, sljedeće kategorije osoba trebalo bi izuzeti od ograničenja putovanja, neovisno o svrsi putovanja:

- (a) građane Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a i državljane trećih zemalja koji, na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i tih trećih zemalja, s druge strane, imaju jednaka prava na slobodno kretanje kao i građani Unije, te članove njihovih obitelji¹⁵;
- (b) državljane trećih zemalja s dugotrajnim boravištem na temelju Direktive o dugotrajnom boravištu¹⁶ i osobe koje imaju pravo boravka na temelju drugih direktiva EU-a ili nacionalnog prava ili koje imaju nacionalne vize za dugotrajni boravak te članove njihovih obitelji.

Međutim, države članice mogu poduzeti odgovarajuće mjere, npr. zahtijevati da takve osobe po povratku iz treće zemlje za koju privremeno ograničenje putovanja nije ukinuto budu u samoizolaciji ili sl., uz uvjet da isto zahtijevaju i od svojih državljana.

Osim toga, trebalo bi dopustiti obvezna putovanja posebnih kategorija putnika koji putuju zbog nužne funkcije ili potrebe iz Priloga II¹⁷. Države članice mogu uvesti dodatne sigurnosne mjere za te putnike, osobito ako je njihovo putovanje započelo u visokorizičnoj regiji.

Popis posebnih kategorija putnika koji putuju zbog nužne funkcije ili potrebe iz Priloga II. Vijeće može preispitati, uz blisko savjetovanje s Komisijom, ovisno o socijalnim i gospodarskim aspektima, kao i ukupnoj procjeni razvoja epidemiološke situacije, na temelju navedene metodologije, kriterija i informacija.

¹⁵ Kako je definirano u člancima 2. i 3. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

¹⁶ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem, SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

¹⁷ [Također vidjeti Komunikaciju Komisije od 16. ožujka (COM(2020) 115), Komunikaciju Komisije od 11. lipnja 2020. (COM(2020) 399), kao i Smjernice od 30. ožujka 2020. (C(2020) 2050, 30 ožujka 2020.).]

6. Kako bi se ukinulo privremeno ograničenje neobveznih putovanja u EU u odnosu na treće zemlje navedene u Prilogu I., trebalo bi redovito i na pojedinačnoj osnovi uzeti u obzir i reciprocitet.
7. Država članica ne bi trebala donijeti odluku o ukidanju ograničenja neobveznih putovanja u EU za određenu treću zemlju prije nego što je to ukidanje ograničenja koordinirano u skladu s ovom Preporukom.
8. Osobe s boravištem u Andori, Monaku, San Marinu i Vatikanu / Svetoj Stolici trebale bi se smatrati osobama s boravištem u EU-u za potrebe ove Preporuke.
9. Sve države članice trebale bi ovu Preporuku provoditi na svim vanjskim granicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Vijeće
Predsjednik*

Prilog I.

Treće zemlje u kojima boravište imaju osobe na koje ne bi trebalo utjecati privremeno ograničenje neobveznih putovanja u EU koje se primjenjuje na vanjskim granicama

1. ALŽIR
2. AUSTRALIJA
3. KANADA
4. GRUZIJA
5. JAPAN
6. CRNA GORA
7. MAROKO
8. NOVI ZELAND
9. RUANDA
10. SRBIJA
11. JUŽNA KOREJA
12. TAJLAND
13. TUNIS
14. URUGVAJ
15. KINA*

*podložno potvrdi o reciprocitetu

Prilog II.

Posebne kategorije putnika koji putuju zbog nužne funkcije ili potrebe:

- i. zdravstveni djelatnici, istraživači u zdravstvu i djelatnici u skrbi za starije osobe;
- ii. pogranični radnici;
- iii. sezonski radnici u poljoprivredi;
- iv. osoblje u prometnom sektoru;
- v. diplomati, osoblje međunarodnih organizacija i osobe koje primaju poziv međunarodnih organizacija i čija je fizička prisutnost potrebna za dobro funkcioniranje tih organizacija, vojno osoblje, humanitarni djelatnici i osoblje civilne zaštite pri obavljanju svojih dužnosti;
- vi. putnici u tranzitu;
- vii. osobe koje putuju zbog nužnih obiteljskih razloga;
- viii. pomorci;
- ix. osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita, ili zbog drugih humanitarnih razloga;
- x. državljani trećih zemalja koji putuju radi studiranja;
- xi. visokokvalificirani državljani trećih zemalja ako je njihovo zaposlenje nužno iz gospodarskih razloga, a posao se ne može odgoditi ili obavljati u inozemstvu.
